

Σ α λ β'. Ἀρχὴ τῆ Ε.

Ἡ ε μόνη, Ἀντωνυμικῶς μὲν, τῶ ε. ἐπιρρηματικῶς
δὲ τῆ αι, αἶ, ὄθον τὸ αἰάζειν, ἢ Αἴας.

Ἐ'τι πρὸ τῆ γ, τῆ αι αἴγυρος. πλήν τῆ ἐγῶ, ἢ ἐ-
γείρω. μέσον ἡγυρόμενος ἕτερος γ, τοῦ. ἐγυῶμαι.

Πρὸ δὲ τῆ α, τῶ ε. ἕαν. Πλήν αἶα.

Ἐ'τι πρὸ τῆ β, ἕβδομος. Πλήν τῆ αἶβοι.

Ἐ'τι πρὸ τῆ δ, ἕδρα. Πλήν τῆ αἰδώς. μέσον τῆ ε τὸ
η. ἕδιγής.

Ἐ'τι πρὸ τῆ θ. ἕθας. πλήν τῆ αἶθω, αἶθής. μέσον
ἢ εἰ ἐθείρω. εἰμὴ εἰσιζω, οἶον, ἐθίζω. τῆς δὲ αι,
μέσον τὸ ι ἐπὶ τῆ αἰθιοψ, ἢ τὸ υ, ἐπὶ τῆ αἰθύσσω

Ἐ'τι πρὸ τῆ κ. ἕκας. πλήν τῆ αἰκία, αἰκάλη. μέ-
σον τῆ ε τὸ η. ἕκηλος. πλήν τῆ ἐκείνος τῆ ει. ἢ ἐ-
κυρός τῶ υ.

Ἐ'τι πρὸ τῆ λ. ἕλος. πλήν τῆ αἶλερος. αἶλος. μέ-
σον τὸ ε. ἕλεος. πλήν τῆ ἐλαία.

Ἐ'τι πρὸ τῆ μ. ἕμετος. πλήν τῆ αἶμα, ἢ αἰμύλος.
μέσον τὸ ε, ἢ υ.

Ἐ'τι πρὸ τῆ ν. ἕνετός. πλήν τῆ αἶνις, αἶνός, ἢ αἰνί-
τλομαι, ὄθον τὸ αἶνιγμα. μέσον τὸ ε, α, ι. πλήν
τῆ Αἰνείας τῆ ει.

Ἐ'τι πρὸ τῆ ο. ἕωλον. πλήν τῆ αἶων, αἰόλον παρο-
ξυτόνως, αἰώρα. μέσον προπαροξυτόνως τὸ μέγα.
ἕωλον.

Ἐ'τι πρὸ τῆ π, ἕπος. πλήν τῆ αἶπύ. μέσον ἢ ει. ἐ-
πείγω. πλήν τῆ ἐπιός.